

Вчинення правопорушень, передбачених ч. 9 та 10 ст. 1666 КУпАП, тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб державної податкової служби, фондів соціального страхування та Пенсійного фонду України від 200 до 250 НМДГ.

Право розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 9 та 10 ст. 1666 КУпАП, та накладати адміністративні стягнення було надано суддям районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів (ст. 221 КУпАП).

Право складати протоколи про ті адміністративні правопорушення, передбачені ч. 9 та 10 ст. 1666 КУпАП, було надано уповноваженим на те посадовим особам спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, державної регуляторної політики, державної реєстрації та дозвільної системи у сфері господарської діяльності та його територіальних органів (п. 1 ч. 1 ст. 255 КУпАП).

Список використаних джерел:

1. Основы налогового права : Учеб.-метод. пособие / [Пепеляев С. Г., Жестков С. В., Тимофеев Е. В. и др.]; под ред. С. Г. Пепеляева. – М. : Инвест Фонд, 1995. – 496 с.
2. Грачева Е. Ю. Финансовое право России : Учебник / Е. Ю. Грачева, Н. А. Куфакова, С. Г. Пепеляев. – М. : ТЕИС, 1995. – 232 с.
3. Пепеляев С. Г. Предложения по проекту Налогового кодекса / С. Г. Пепеляев // Ответственность за нарушения налогового законодательства. Выпуск первый / Ин-т государства и права; [отв. ред. В. Ф. Захарова]. – М., 1996. – С. 87–101.
4. Пепеляев С. Г. Налоговый кодекс: взаимная ответственность / С. Г. Пепеляев // Ваш налоговый адвокат. Советы юристов : Сб. статей. Вып. 1. – М. : ФБК-ПРЕСС, 1997. – С. 203–217.

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОГОВОРОМ НА ГОТЕЛЬНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Коросташивець Юлія Григорівна, старший викладач кафедри цивільного права та правового забезпечення туризму Київського університету туризму, економіки і права

Відповідно до Закону «Про туризм», готель або інший суб'єкт, що надає послуги з розміщення, зобов'язаний до укладення договору надати необхідну і достовірну інформацію про послуги з готельного обслуговування, їх види і особливості, про порядок і терміни оплати послуг готелю та надати проживаючому на його прохання інші пов'язані із договором і відповідним готельним обслуговуванням відомості, а також іншу інформацію, передбачену законодавством про захист прав споживачів[2]. «Споживач має право на одержання необхідної доступної, достовірної та своєчасної інформації про товари (роботи, послуги), що забезпечує можливість їх свідомого і компетентного вибору» [3].

Цивільна відповідальність полягає у настанні передбачених цивільно-правовою нормою негативних майнових наслідків.

Цивільна відповідальність застосовується в таких випадках: порушення зобов'язань (ст.610 ЦК); одностороння відмова від зобов'язання (ст.615 ЦК); відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання (ст.623 ЦК).

За умови невиконання повністю або частково договірних зобов'язань, пов'язаних з наданням готельних послуг, винна сторона має відшкодувати іншій стороні завдані цим збитки[5]. Варто зазначити, що винною стороною може виступати як виконавець так і замовник (споживач).

У готельному зобов'язанні можна виділити дії з надання номерів для тимчасового розміщення гостя, прибирання номера, доставка гостю кореспонденції, побудка гостя у визначений час та інше. Якщо виконавець здійснив всі послуги-операції, то вважається, що він виконав своє

зобов'язання. Якщо виконавець з певних причин виконав не всі послуги-операції, то фактичне виконання ним зобов'язання оцінюється в конкретній ситуації за таким критерієм: чи відповідає суті послуги фактично виконана діяльність чи ні, інакше кажучи, чи призвела подібна діяльність до того ефекту, на який вона була орієнтована[4, С. 92 – 93].

Обслуговування як засіб задоволення потреби у комфортному тимчасовому розміщенні складає сутність готельної послуги, а тимчасове користування готельним номером – це чинник, за допомогою якого здійснюється обслуговування. Тому, у разі ненадання гостю готельного номера у тимчасове користування, йде мова про визнання зобов'язання невиконаним. В той же час виконання лише зобов'язання з надання номера не можна вважати виконанням зобов'язання в цілому, оскільки за відсутності обслуговування відсутня й готельна послуга як така[4, С. 93].

Може виникнути ситуація неможливості виконати умови попередньо укладеного договору із замовником щодо надання готельних послуг, тоді готель зобов'язаний, на вимогу споживача, забезпечити розміщення споживача в іншому готелі, розташованому в даній місцевості, що надає послуги рівноцінні або вищої якості. Додаткові затрати, що виникли у зв'язку з цим, покриваються готелем[5].

Відповідно до законодавства про захист прав споживачів якщо під час надання послуг стане очевидним, що їх не буде виконано згідно з умовами договору, споживач має право призначити виконавцю відповідний термін для усунення недоліків, а в разі невиконання цієї вимоги у визначений термін – розірвати договір і вимагати відшкодувати збитків або доручити виправлення недоліків третій особі за рахунок виконавця. Гроші, сплачені споживачем за послуги, повертаються у день розірвання договору або в інший термін за домовленістю з ним, але не пізніше ніж протягом 7 днів від дня пред'явлення відповідної вимоги.

Готель відповідно до чинного законодавства України несе відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю або майну споживача, що виникла в зв'язку з недоліками при наданні послуг, відшкодовується як матеріальна, так і моральна шкода. Обчислення відбувається за загальними правилами, що передбачені ЦК України.

Готель відповідає за схоронність речей, внесених до готелю споживачем, який проживає в ньому. Річ вважається такою, що внесена до готелю, якщо вона передана працівникам готелю або знаходиться у відведеному для споживача приміщенні. Готель відповідає за втрату грошей, інших цінностей лише за умови, що вони були окремо передані готелю на зберігання. Уразі втрати чи пошкодження речі споживач зобов'язаний негайно повідомити про це адміністрацію готелю. Якщо до закінчення строку проживання споживач не пред'явив свої вимоги до готелю, вважається, що його речі не були втрачені чи пошкоджені. У разі виявлення забутих речей готель зобов'язаний негайно повідомити про це власника речей. Забуті речі зберігаються у готелі протягом шести місяців, після чого передаються у відповідні державні органи для реалізації або знищення, про що складається акт установленної форми.

Споживач, виявивши недоліки в наданій послуг або невідповідність послуги присвоєній категорії готелю, має право скористатися однією з можливостей, наданих йому п.5.4. Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання послуг, а також ч. 3 ст.10 Закон України «Про захист прав споживачів»: зменшення ціни на готельні послуги; вимагати від виконавця безоплатного усунення недоліків у розумний строк.

Готель повинен ужити заходів щодо усунення недоліків наданої послуги протягом години з моменту пред'явлення споживачем відповідної вимоги.

Споживач має право розірвати договір про надання готельних послуг і відповідно до чинного законодавства вимагати повного відшкодування збитків, якщо готель у встановлений термін не усунув недоліки[5].

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 22 серп. 2011 р.: (ОФЦ, ТЕКСТ). – К.: ПАЛІВОДА А.В., 2011. – 380 с. – (Кодекси України).
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» від 18.11.2003 р. // Урядовий кур'єр. – 2003. – № 244., www.rada.gov.ua
3. Закон України «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991р. №1023 – XII, www.rada.gov.ua
4. Правовое регулирование деятельности по оказанию гостиничных услуг: монография / Д.А. Жмулина. – М.: ВолтерсКлувер, 2010. – с. 129.
5. Про затвердження Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг: наказ Державної туристичної адміністрації України від 16 березня 2004р. за №19 // Офіційний Вісник України. – 2004. - №14. – ст. 995.

ФІЗИЧНА, ЮРИДИЧНА ТА ЕКОНОМІЧНА СКЛАДОВІ ЧАСТИНИ ПРИРОДИ ШТУЧНО СТВОРЕНИХ НЕРУХОМИХ РЕЧЕЙ

Списівцев Деніс Сергійович, головний спеціаліст Департаменту державної реєстрації речових прав на нерухоме майно Укрдержреєстру

Питання особливостей обороту нерухомого майна завжди привертало інтерес як науковців, так і юристів-практиків. Поясненням цієї обставини слугує природа нерухомих речей, які завжди займали важливе місце в цивільному обороті у зв'язку зі своєю обмеженістю як певного економічного блага (особливо, якщо це земельні ділянки, які взагалі є не відтворюваним природним ресурсом), високою вартістю та тривалістю створення (якщо це будівлі або споруди). Однак тривалість та глибина досліджень проблем обороту нерухомості до сих пір не привели наукове товариство до єдиного знаменника в питанні визначення природи цих речей. Проведене нами дослідження сприяло формуванню висновку, що по суті всі концепції теорії та течії щодо визначення нерухомості в більшості є вірними, однак розкривають лише певну частину її природи. Усі науковці кажуть про одну й ту саму річ просто з різних точок зору на її ознаки, однак повну картину природи штучно створеного нерухомого майна може створити лише комплексний підхід, який розглядає його з фізичної, юридичної та економічної точок зору.

Фізичний (фактичний) аспект нерухомим майном у фактичному аспекті (фізичні властивості й фізичний зв'язок з землею) є майно, якому притаманні наступні ознаки: а) зв'язок із землею (можливість використання за призначенням, лише перебуваючи у зв'язку із землею (перебуваючи на землі); це майно не обов'язково має бути прикріплено до землі за допомогою фундаменту, достатнім є те, що воно певним чином усталене на ній і його використання можливе, лише перебуваючи на ній); б) переміщення є можливим але не раціональним (це майно може бути цілком переміщуваним у просторі й навіть без втрати його ціни (знецінення), але в такому переміщуванні не існує потреби; таке жодним чином не змінює функціональних особливостей даної речі, а тому до переміщення такої речі вдаються лише за виключних обставин); в) створюється для постійного чи тимчасового перебування в них людей (таке перебування може бути викликане різними потребами людини, як побутовими (проживання, нічліг, приготування їжі, прийом їжі, відпочинок тощо), так господарськими (здійснення в ньому підприємницької діяльності, тримання тварин, механізмів, певних засобів тощо); г) створюється з довговічних матеріалів або з полегшених конструкцій, але при цьому вище за 4 метри або більше за